Jerusalem Post / Mielipide

Trumpin tavoitteena on lopettaa 4 miljardin dollarin kehitysapu vuonna 2026, joten Israelin on kysyttävä itseltään: Onko se valmis itsenäisyyteen? - pääkirjoitus

Israelin on laajennettava ampumatarvikkeiden, torjuntahävittäjien ja muiden kriittisten järjestelmien kotimaista tuotantoa. Sen on investoitava tutkimukseen ja vahvistettava teollista kapasiteettiaan.

Yhdysvaltain presidentti Donald Trump osoittaa sormellaan pääministeri Benjamin Netanyahua kättellessään lehdistötilaisuudessa tapaamisen jälkeen Trumpin Mar-a-Lago-klubilla Palm Beachissä, Floridassa, Yhdysvalloissa, 29. joulukuuta 2025.(kuvan lähde : REUTERS/JONATHAN ERNST)JPOST EDITORIALin kirjoittama5. MARRASKUUTA 2026 KLO 05.56Päivitetty :5. MARRASKUUTA 2026 KLO 7.07

Israelin tulisi vähentää riippuvuuttaan Yhdysvaltojen sotilaallisesta avusta. Itsenäisyyttä ei kuitenkaan voida julistaa voimaan. Yhdysvaltain presidentti Donald Trumpin ilmoitus aikomuksestaan lopettaa lähes 4 miljardin dollarin vuosittainen apu vuoden 2026 loppuun mennessä herättää yksinkertaisen kysymyksen: Onko Israel valmistautunut?

Tiistaina puhunut Trump sanoi, että hän ja pääministeri Benjamin Netanjahu olivat sopineet avun lopettamisesta. Hän väitti, että Israelista oli tullut riittävän vauras pärjätäkseen ilman sitä.

Tuossa väitteessä on perää. Israel ei ole enää riippuvainen ulkomaisesta avusta selviytyäkseen. Se on kehittänyt hienostuneen puolustusteollisuuden, voimakkaan talouden ja teknologisia valmiuksia, jotka edistävät Amerikan turvallisuutta.

Netanjahu ehdotti Yhdysvaltojen sotilasavun asteittaista lopettamista seuraavan vuosikymmenen aikana tammikuussa ja uudelleen toukokuussa. Se oli kohtuullinen tavoite. Sen lopettaminen kahdessa kuukaudessa on eri asia. Mikä muuttui, ja mitä valmisteluja on tehty sen varmistamiseksi, ettei Israelin turvallisuus kärsi?

Vuonna 2016 allekirjoitettu nykyinen yhteisymmärryspöytäkirja tarjoaa 38 miljardia dollaria amerikkalaista sotilasapua tilikauteen 2028 asti. Tämä sisältää 3,3 miljardia dollaria vuosittain sotilasrahoitusta ja 500 miljoonaa dollaria yhteisiin ohjuspuolustusohjelmiin.

Rivit 500 paunan, 1 000 paunan ja 2 000 paunan pommeja laivan hangaarikannella. (kuva: PAUL HANNA/REUTERS)

Sopimus epäselvä, kongressilla on edelleen vaikutusvaltaa

Sopimus tarjosi ennustettavuutta. Puolustushankintoja ei tehdä vuosi kerrallaan. Hävittäjäkoneet, ohjushävittäjät, tarkkuusammukset ja muut järjestelmät vaativat vuosien suunnittelua, tuotantoa ja toimitusta.

On epäselvää, mistä Trump ja Netanyahu sopivat. Netanyahu ei ole julkisesti selittänyt järjestelyä, eikä Trump ole antanut juurikaan yksityiskohtia vuoteen 2028 asti voimassa olevan sopimuksen päättymisestä.

Myös kongressilla on rooli Yhdysvaltojen sotilaallisen avun määrittämisessä. Presidentin julistus ei automaattisesti ratkaise asiaan liittyviä oikeudellisia ja budjettikysymyksiä.

Israel ansaitsee vastauksia

Israelilaiset ansaitsevat vastauksia. Mitä sitoumuksia on tehty? Mihin sopimuksiin tämä vaikuttaisi? Mikä korvaisi avun? Ja miksi näin merkittävä päätös tehtiin ilman julkista keskustelua?

Nämä ovat kansallisen turvallisuuden kysymyksiä, eivät ylpeyden.

Israelilla on hyvät syyt pyrkiä suurempaan puolustusriippumattomuuteen. Lokakuun 7. päivän jälkeinen sota osoitti vaarat, jotka liittyvät ulkomaisiin toimittajiin välttämättömien sotilastarvikkeiden hankinnassa. Asetoimitusten viivästykset paljastivat haavoittuvuuksia, joita yhdenkään vastuullisen hallituksen ei pitäisi jättää huomiotta.

Israelin on laajennettava ampumatarvikkeiden, torjuntahävittäjien ja muiden kriittisten järjestelmien kotimaista tuotantoa. Sen on investoitava tutkimukseen, vahvistettava teollista kapasiteettiaan ja varmistettava, että sen asevoimat pystyvät suorittamaan pitkäaikaisia operaatioita ilman ulkomailla tehtyjä päätöksiä.

Mutta itsenäisyyttä ei voida saavuttaa pelkästään kieltäytymällä avusta. Amerikkalaisen rahoituksen lopettaminen ei lopettaisi Israelin riippuvuutta amerikkalaisista lentokoneista, varaosista, tarkkuusammuksista tai edistyneestä sotilasteknologiasta. Amerikkalaisten avustusten korvaaminen Israelin ostoilla lisäisi Israelin kustannuksia ilman, että se välttämättä vähentäisi sen riippuvuutta amerikkalaisista toimittajista. Aito omavaraisuus tarkoittaa teollista kapasiteettia, taloudellisia resursseja ja strategista joustavuutta puolustaa itseään, kun ulkopuolista apua ei ole saatavilla.

Miljardien vuosittaisen amerikkalaisavun korvaaminen asettaisi uusia vaatimuksia Israelin puolustusbudjetille, mikä saattaisi vaatia korkeampia veroja, lisälainoja tai leikkauksia terveydenhuoltoon, koulutukseen ja infrastruktuuriin.

Apua enemmän kuin rahansiirtoa

Amerikkalainen apu on enemmän kuin rahallista siirtoa. Suuri osa siitä tukee amerikkalaisten valmistajien ostoja, mikä hyödyttää amerikkalaista teollisuutta ja vahvistaa Israelin sotilaallisia kykyjä.

Suhde kattaa myös tiedustelutiedon jakamisen, yhteisen tutkimuksen, ohjuspuolustusjärjestelmän kehittämisen ja operatiivisen koordinoinnin.

Israelin turvallisuuskumppanuus Yhdysvaltojen kanssa palvelee molempia maita. Sitä ei pitäisi typistää vuosittaiseksi laskuksi.

Israelin ei myöskään pitäisi sivuuttaa Trumpin ilmoitusta ympäröivää poliittista keskustelua. Amerikan tuki Israelille on kiistanalaista, erityisesti Gazan sodan jälkeen. Trump puhui Yhdysvaltain välivaalien päivänä kasvavan kotimaisen paineen keskellä Israelin tukemista.

Israelilla ei ole varaa menettää tukea

Sen pitäisi huolestuttaa Jerusalemia. Israelilla ei ole varaa menettää Yhdysvaltojen puolueiden välistä tukea, joka on ollut sen turvallisuuden kulmakivi vuosikymmeniä.

Ratkaisu ei ole kumppanuudesta luopuminen, vaan sen nykyaikaistaminen.

Israelin tulisi neuvotella asteittaisesta siirtymisestä kohti suurempaa omavaraisuutta investoimalla kotimaiseen tuotantoon ja laajentamalla samalla yhteistä tutkimus- ja puolustusyhteistyötä Washingtonin kanssa. Uskottavan aikataulun tulisi yksilöidä, mitkä ominaisuudet Israel voi kehittää itsenäisesti ja mitkä edellyttävät edelleen amerikkalaisten yhteistyötä.

Se vaatii suunnittelua ja neuvotteluja.

Netanjahun on selitettävä, mitä on päätetty, ja esitettävä uskottava strategia Israelin tulevien puolustustarpeiden rahoittamiseksi.

Israelin tulisi toivottaa tervetulleeksi päivä, jolloin se ei enää tarvitse Yhdysvaltojen sotilaallista apua.

Määränpäähän saapumista ei pidä sekoittaa sen ilmoittamiseen, että se on jo perillä.